

[Finansministeren]

ke år frem i tiden, men det er jo et problem, som socialministeren har taget meget kraftigt op, nemlig hvordan vi kan hjælpe de mennesker, som er allerdårligst stillede i dette samfund. Det afgørende i konklusionen i denne forskningsundersøgelse er, at der ikke er skabt større skel gennem denne periode.

Hvis vi ser på andre områder inden for finanslovens rammer, f.eks. uddannelsesområdet, kan der også her peges på meget betydelige forbedringer og udvidelser, eksempelvis de 200 mill. kr. på undervisningsministerens område til udbygning af ikke mindst erhvervsuddannelser i det kommende år, udbygning af arbejdsmarkedsuddannelser og en forbedring af Statens Uddannelsesstøtte med virkning allerede fra 1. august 1987. Her tænker jeg på, at forældreafhængigheden ændres fra de 22 til 20 år med ikrafttræden i det nye finansår. Det er en række forbedringer.

Der er også en række forbedringer på miljøområdet, ja, på praktisk taget alle områder.

Derfor er min konklusion, når det drejer sig om finansloven, at den kritik, der går ud på, at den er asocial og ikke lever op til de krav, et moderne samfund stiller, er ubegrundet.

Det, der er glædeligt, er naturligvis, at det er lykkedes at gennemføre disse ting, samtidig med at den stramme udgiftspolitiske linje er fastholdt. Det er med andre ord lykkedes at få styr på de offentlige udgifter, og det er regeringens klare mål, at vi også i det kommende år skal fastholde denne stramme udgiftspolitik, for den er forudsætningen for, at vi kan løse vores betalingsbalanceunderskudsproblem.

Denne stramme udgiftspolitik kræver, at man undersøger tingene nøje, at man prioriterer, men vi har nu fået dokumenteret i praksis, at selv om man følger denne stramme linje, er det muligt at gennemføre forbedringer.

Det er jo også blevet klart dokumenteret under denne finanslovdebat, ikke mindst i går, at Socialdemokratiet og SF har mange bud på, hvordan man kan øge de samlede offentlige udgifter. Jeg skal ikke gentage diskussionen om beregningerne over de to partiers ændringsforslag, og der har jo ikke været meget tid siden i går, men på et eller andet tidspunkt kunne det være meget interessant at tælle op, hvor mange SF-ændringsforslag

Socialdemokratiet i virkeligheden stemte for i går, og så lægge dem oven i Socialdemokratiets egne forslag. Så får vi nemlig fastslået, at det er en betydelig vækst i de offentlige udgifter, som Socialdemokratiet er talsmand for, og at der til syvende og sidst slet ikke er så stor forskel mellem Socialdemokratiet og SF på disse områder.

Som sagt, vi står nu med et finanslovforslag, som, så vidt jeg kan bedømme, er tæt ved en vedtagelse, og jeg vil sige, at debatten har jo ikke sat gemytterne i kog, hvad jeg synes er godt. Jeg noterer med tilfredshed, at debatten hverken i går eller i dag har været præget af ret meget dramatik og ret mange aggressioner. Det tror jeg er sundt for den almindelige økonomiske udvikling, for hvad står tilbage som billedet af debatten om finansloven? Der står tilbage, at der er politisk stabilitet, at der er politisk ro og tryghed, og det er skaffet til veje i et samarbejde mellem regeringen og Det Radikale Venstre. Jeg vil gerne kvittere for hr. Bilgrav-Nielsens indlæg også her i dag og sige, at det var jo en god og klar manifestation af den tryghed, der ligger i vores samarbejde.

Lad mig slutte med at sige tak, fordi det også denne gang lykkedes at få finanslovforslaget igennem, tilsyneladende også med et stort antal stemmer bag, men først og fremmest en tak for, at det bliver et finanslovforslag, som samtidig på grund af den debat, der har knyttet sig til det, bliver udtryk for en politisk stabilitet, en politisk ro og tryghed, som giver et væsentligt bidrag til, at genopretningspolitikken fortsat kan lykkes.

Svend Auken (S):

Finansministeren sagde, at det var helt forkert af mig at hævde, at vi skulle stå over for en lavkonjunktur i 1987 og 1988, og at tale om en depressiv økonomisk udvikling.

Det synes jeg er en overraskende udtalelse i betragtning af stort set samtlige de forudsigelser, der er fremkommet om den økonomiske udvikling i 1987 og 1988. Jeg vil bare minde om, at Det Økonomiske Råds formandskab har forudset en vækst i arbejdsløsheden, sådan at vi i 1987 kommer op på 250.000 arbejdsløse og i 1988 slår en uhyggelig rekord med en arbejdsløshed på over 300.000